

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 listopada 2005 r.

w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Słowenię w ramach przepisów o podatku od emisji dwutlenku węgla

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4435)

(Jedynie tekst w języku słoweńskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/640/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH -

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 88 ust. 2,

uwzględniając porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

PROCEDURA

- (1) W dniu 18 października 2002 r. słoweńskie władze zawiadomiły Komisję o istnieniu programu pomocy państwa, w ramach którego określone kategorie przedsiębiorstw obowiązuje obniżona stawka podatku od zanieczyszczenia powietrza poprzez emisję dwutlenku węgla. Komisja zarejestrowała ten program jako sprawę dotyczącą pomocy państwa SI 1/2003. Program został tymczasowo zatwierdzony przez krajowe słoweńskie biuro ds. pomocy państwa zgodnie z rozdziałem 3 ust. 2 załącznika IV do Aktu w sprawie warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej ⁽²⁾ (Aktu Przystąpienia) na podstawie wspólnotowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego ⁽³⁾.
- (2) W związku z niekompletnymi informacjami o programie Komisja zwróciła się do Słowenii o bliższe dane; program nie mógł w związku z tym zostać włączony do wykazu istniejącej pomocy dołączonego do załącznika IV Aktu Przystąpienia.
- (3) W dniach 7 listopada 2002 r., 1 kwietnia 2003 r., 16 maja 2003 r., 1 października 2003 r., 4 lutego 2004 r., 1 czerwca 2004 r., 17 września 2004 r. oraz 28 września 2004 r. władze słoweńskie przekazały Komisji dalsze informacje. Władze słoweńskie dwukrotnie, dnia 24 listopada i dnia 8 marca 2004 r., spotkały się z przedstawicielami Komisji.

- (4) W międzyczasie w prawodawstwie UE wprowadzono znaczące zmiany, które miały istotny wpływ na słoweński system opodatkowania emisji dwutlenku węgla:

Dyrektywy

- Rady nr 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽⁴⁾ („dyrektywa w sprawie opodatkowania energii”).
- Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽⁵⁾ („dyrektywa w sprawie handlu przydziałami emisji”) oraz
- Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji ⁽⁶⁾

weszły w życie z dniem ich opublikowania.

- (5) W związku z tym władze słoweńskie zdecydowały o zmianie swoich przepisów podatkowych i zgłosiły Komisji ówczesny projekt nowych przepisów. Komisja zarejestrowała nowy program w czerwcu 2004 r. pod numerem N 402/2004.
- (6) Na podstawie przedstawionych informacji Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności niektórych elementów środków SI 1/2003 i N/402/2004 ze wspólnym rynkiem. Dlatego dnia 14 grudnia 2004 r. Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽⁷⁾ i wezwała władze słoweńskie do przekazania uwag. Streszczenie wspomnianej decyzji o wszczęciu

⁽¹⁾ Dz. C 46 z 22.2.2005, str. 3.⁽²⁾ Dz. L 236 z 23.9.2003.⁽³⁾ Dz. C 37 z 3.2.2001, str. 3.⁽⁴⁾ Dz. L 283 z 31.10.2003, str. 51.⁽⁵⁾ Dz. L 275 z 25.10.2003, str. 32.⁽⁶⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

postępowania wyjaśniającego zostało opublikowane dnia 22 lutego 2005 r. w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽⁸⁾. Wszystkie zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia uwag w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania decyzji.

- (7) Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja zarejestrowała pomoc państwa SI 1/2003 pod numerem C47/2004, natomiast pomoc państwa N 402/2004 pod numerem C44/2004.
- (8) W piśmie z dnia 18 stycznia 2005 r., które wpłynęło do Komisji w dniu 20 stycznia 2005 r., władze słoweńskie przedstawiły swoje stanowisko w odniesieniu do wątpliwości wyrażonych przez Komisję w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Komisja poprosiła władze słoweńskie o dalsze informacje w pismach z dnia 4. kwietnia i 7. lipca 2005, których udzielono w pismach z dnia 17. maja i 8. sierpnia 2005 r.
- (9) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od innych zainteresowanych stron.
- (10) Aby ułatwić zrozumienie zmian wprowadzonych nowymi przepisami, decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego obejmowała pierwotny program ulg podatkowych (sprawa SI 1/2003) oraz nowy program pomocy (sprawa N 402/2004). Ze względu na jasność i zgodność niniejsza decyzja również obejmuje obie sprawy, mianowicie C 44/2004 i C 47/2004.

A) PROGRAM C 47/2004 (DAWNIEJ SI 1/2003)

1. OPIS PROGRAMU POMOCY

- (11) Program opiera się na rozporządzeniu o podatku środowiskowym od emisji dwutlenku węgla („Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida”, zwane dalej rozporządzeniem) z dnia 17 października 2002 r., który weszło w życie w Słowenii w październiku 2002 r. Nowe, zmienione przepisy (program C 44/2004) weszły w życie dnia 1 maja 2005 r. i zastąpiły rozporządzenie.
- (12) Dlatego Komisja ocenia w niniejszej decyzji zgodność rozporządzenia ze wspólnym rynkiem w okresie od dnia 1 maja 2004 r. (data przystąpienia Słowenii do UE) do dnia 1 maja 2005 r. (koniec obowiązywania rozporządzenia).
- (13) W rozporządzeniu przewidziano wprowadzenie podatku, którego wysokość była zależna od ilości dwutlenku węgla emitowanego przez zakład. Przewidziane zostały trzy kategorie ulg podatkowych, które zostały przedstawione Komisji do zatwierdzenia jako pomoc państwa dla działających zakładów w ramach wspólnotowych wytycznych w sprawie ochrony środowiska:
- (i) przedsiębiorstwom, które wytwarzają energię poprzez kogenerację, może zostać przyznana ulga podatkowa, jeśli oszczędność energii wynosi przynajmniej 5 % dla działających zakładów oraz 10 % dla nowych zakładów.

W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że ta pomoc jest zgodna z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE.

- (ii) Druga kategoria ulg podatkowych dotyczy wszystkich zakładów, które działały w Słowenii przed 1998 r. i w okresie 1986-1998 emitowały średnio co najmniej 10 t dwutlenku węgla rocznie oraz przed 2002 r. złożyły wniosek w ministerstwie ochrony środowiska o przydział emisji. Szczególne ulgi przewidziano dla następujących grup beneficjentów:
- zakłady produkujące materiały do izolacji cieplnej
 - elektrownie dostarczające energię elektryczną do systemu przesyłowego wysokiego napięcia,
 - zakłady zajmujące się przesyłem gazu ziemnego w ramach sieci przesyłowej,
 - elektrociepłownie, za emisję dwutlenku węgla poprzez wykorzystywanie paliw kopalnych.

W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że ulgi podatkowe dla elektrowni dostarczających energię elektryczną do systemu przesyłowego wysokiego napięcia (podpunkt drugi) nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

W związku z pozostałymi ulgami podatkowymi z tej kategorii Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 569/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

- (iii) Trzecia kategoria ulg podatkowych dotyczy dużych obiektów energetycznego spalania w elektrowniach, które dostarczają energię elektryczną do systemu przesyłowego wysokiego napięcia oraz wykorzystują jako paliwo rodzimy węgiel.

W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że środki te nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

- (14) W postępowaniu wyjaśniającym Komisja skupiła się zatem na środkach pomocy państwa wymienionych w podpunkcie (ii).

2. POMOC „DE MINIMIS”

- (15) W dniu przyjęcia przez Komisję decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (14 grudnia 2004 r.) rozporządzenie ciągle jeszcze obowiązywało. Władze słoweńskie potwierdziły jednak w piśmie z dnia 17 maja 2005 r., że po otrzymaniu decyzji Komisji (22 grudnia 2004 r.) nie podjęły decyzji administracyjnych o obniżeniu podatku od

⁽⁸⁾ Dz.U. C 46 z 22.2.2005, str. 3.

emisji CO₂ zgodnie z rozporządzeniem. Nowe przepisy weszły w życie dnia 1 maja 2005 r. i zastąpiły rozporządzenie.

- (16) Na prośbę Komisji (pismo z dnia 4 kwietnia 2005 r.) władze słoweńskie przedstawiły wykaz wszystkich beneficjentów programu, którzy od dnia przystąpienia Słowenii do UE korzystali z ulg podatkowych zgodnie z rozporządzeniem, oraz odpowiednie wartości ulg do momentu zakończenia obowiązywania rozporządzenia (pismo z dnia 17 maja 2005 r.).
- (17) Zgodnie z tymi informacjami łączna wartość ulg podatkowych w okresie od 1 maja 2004 r. do 1 maja 2005 r. wyniosła 998 771 EUR, a skorzystały z nich łącznie 153 przedsiębiorstwa. Żadne z przedsiębiorstw nie otrzymało więcej niż 100 000 EUR. Faktycznie tylko dwa przedsiębiorstwa otrzymały ponad 27 000 EUR, jednak żadne nie otrzymało ponad 100 000 EUR.
- (18) Władze słoweńskie twierdzą zatem, że z powodu bardzo krótkiego czasu obowiązywania rozporządzenia po przystąpieniu Słowenii do UE pomoc przyznana w ramach programu nie przekroczyła progu 100 000 EUR, który w art. 2 rozporządzenia Komisji ustalono dla pomocy „de minimis”⁽⁹⁾.
- (19) W piśmie z dnia 8 sierpnia 2005 r. władze słoweńskie opisały szczegółowo system wykorzystywany w Słowenii do kontroli pomocy „de minimis”. Według tych informacji Słowenia utworzyła w departamencie kontroli pomocy państwa w ministerstwie finansów centralny rejestr pomocy „de minimis”, służący do kontroli i nadzoru przyznawania pomocy w ramach zasady „de minimis”. Zanim jakkolwiek organ przyzna jakąkolwiek pomoc „de minimis”, departament ten musi sprawdzić, czy spełnione są warunki określone w rozporządzeniu Komisji dotyczącym pomocy „de minimis”. Centralny rejestr stworzony został przez przystąpieniem Słowenii do UE.
- (20) Władze słoweńskie potwierdziły w piśmie z dnia 8 sierpnia 2005 r., że dzięki temu scentralizowanemu systemowi beneficjenci środka pomocy nie mogli otrzymać pomocy, która przekraczałaby kwotę 100 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech kolejnych lat.

3. PRZYZNAWANIE POMOCY

- (21) Po otrzymaniu decyzji Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (22 grudnia 2004 r.), władze słoweńskie niezwłocznie wstrzymały stosowanie omawianego systemu ulg. Kilka miesięcy później, dnia 1 maja 2005 r., zaczął obowiązywać gruntownie zmieniony nowy program. Z tego względu rozporządzenie, które podlega ocenie w niniejszej decyzji, obowiązywało w Słowenii jeszcze rok po przystąpieniu, lecz w rzeczywistości było stosowane krócej niż 8 miesięcy (od 1 maja 2004 r. do 22 grudnia 2004 r.).

- (22) Ze względu na krótki okres stosowania pomoc przyznana w ramach tego programu nie przekracza progu 100 000 EUR na beneficjenta, określonego w art. 2 rozporządzenia Komisji dotyczącego pomocy „de minimis”.
- (23) Władze słoweńskie zobowiązały się w pismach z dnia 17 maja 2005 r. i 8 sierpnia 2005 r. do przestrzegania warunków rozporządzenia Komisji dotyczącego pomocy „de minimis”, oraz opisały system nadzoru, który zapewni właściwe stosowanie przedmiotowych przepisów.

4. WNIOSEK

- (24) Komisja stwierdza w związku z tym, że środek ten spełnia warunki określone w rozporządzeniu Komisji dotyczącym pomocy „de minimis” i zgodnie z art. 2 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

B) PROGRAM C 44/2004 (DAWNIJ N 402/2004): ZMIANA PROGRAMU C47/2004

1. OPIS PROGRAMU POMOCY

- (25) Władze słoweńskie poinformowały Komisję w swoim piśmie, zarejestrowanym dnia 1 czerwca 2004 r., o gruntownych zmianach w słoweńskich ustawodawstwie, które doprowadziły m.in. do wprowadzenia zmian w obowiązującym od 2002 r. rozporządzeniu o opodatkowaniu emisji CO₂. Nowy słoweński pakiet ustaw obejmuje nową ustawę o ochronie środowiska⁽¹⁰⁾, ustawę o zmianie i uzupełnieniu ustawy o podatku akcyzowym⁽¹¹⁾ oraz rozporządzenie o podatku środowiskowym od emisji dwutlenku węgla (zwane dalej „rozporządzeniem”), które weszło w życie dnia 1 maja 2005 r.
- (26) W rozporządzeniu została zachowana bez zmian idea wcześniejszego systemu opodatkowania emisji CO₂: wysokość podatku zależna jest od ilości dwutlenku węgla emitowanego przez dany zakład.
- (27) Rozporządzenie obejmuje trzy środki w ramach ulg podatkowych, które zostały przedstawione Komisji do zatwierdzenia w ramach wytycznych w sprawie ochrony środowiska. Wszystkie trzy środki obowiązują przez pięć lat: od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2009 r.
- (i) Przedsiębiorstwom, które wytwarzają energię elektryczną poprzez kogenerację, może zostać przyznana ulga podatkowa, jeśli osiągną one określoną oszczędność energii.

W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że pomoc ta jest zgodna z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE. Chociaż w momencie podjęcia wspomnianej decyzji środek był tylko projektem rozporządzenia, władze słoweńskie potwierdziły w piśmie z dnia 17 maja 2005 r., że środek ten nie został zmieniony.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis.

⁽¹⁰⁾ „Zakon o varstvu okolja”, Dz.U. Republiki Słowenii 41/2004.

⁽¹¹⁾ „Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah”, Dz.U. Republiki Słowenii 42/2004.

- (ii) Druga kategoria ulg dotyczyła elektrowni, które dostarczały energię elektryczną do sieci przesyłowej wysokiego napięcia, oraz niektórych dużych obiektów energetycznego spalania, które zostały wymienione w art. 23 rozporządzenia.

Komisja stwierdziła w swojej decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, że w odniesieniu do elektrowni środek ten nie stanowi pomocy państwa. W odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania Komisja stwierdziła, że ulgi podatkowe są zgodne z traktatem WE.

- (iii) Zgodnie z projektem rozporządzenia, który został przedłożony Komisji przed przyjęciem przez nią decyzji o wszczęciu postępowania, wszyscy operatorzy, którzy dostarczają energię elektryczną do sieci przesyłowej wysokiego napięcia, lecz nie są przedsiębiorstwami energochłonnymi i którzy nie zawarli dobrowolnych porozumień o osiągnięciu celów ochrony środowiska, ani nie podlegają żadnemu systemowi handlu przydziałami emisji, mają prawo do ulgi podatkowej w wysokości 43 % za rok 2005. W kolejnych latach wysokość tej ulgi corocznie zmniejsza się o osiem punktów procentowych. Elektrociepłownie mają na identycznych warunkach prawo do ulgi podatkowej w wysokości 26 % za rok 2005. W kolejnych latach wysokość tej ulgi corocznie zmniejsza się o osiem punktów procentowych.

Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania wyraziła wątpliwości co do zgodności tych środków ze wspólnym rynkiem i wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE. Ta kategoria ulg podatkowych była jedynym przedmiotem postępowania wyjaśniającego Komisji w sprawie pomocy państwa w nowym projekcie rozporządzenia.

- (28) W następstwie decyzji Komisji o wszczęciu postępowania władze słoweńskie wprowadziły zmiany w projekcie rozporządzenia. W ostatecznym brzmieniu rozporządzenia, które obowiązuje od maja 2005 r., ta kategoria ulg podatkowych została zastąpiona następującą kategorią ulg:
- (29) Przedsiębiorstwa objęte art. 18 ust. 3 rozporządzenia, które podlegają unijnemu systemowi handlu przydziałami emisji zgodnie z dyrektywą o handlu przydziałami emisji oraz nie są energochłonne, mają prawo do ulg w krajowym podatku od emisji CO₂.
- (30) Przedsiębiorstwa objęte art. 18 ust. 4, które zawarły dobrowolne porozumienie dotyczące ochrony środowiska, również mają prawo do ulg podatkowych.
- (31) Stawki ulg zmniejszają się corocznie o osiem punktów procentowych. Wynoszą one:
- 2005: 43 %
 - 2006: 35 %
 - 2007: 27 %
 - 2008: 19 %
 - 2009: 11 %

Ulg podatkowe obowiązują do roku 2009, wygasają od roku 2010.

- (32) Elektrociepłownie mają prawo do ulgi podatkowej w wysokości 26 % za rok 2005. W kolejnych latach wysokość tej ulgi corocznie zmniejsza się o osiem punktów procentowych.

2. PRYZYNAWANIE POMOCY

- (33) Władze słoweńskie zgłosiły Komisji środki pomocy przed ich wprowadzeniem.
- (34) Środek, który stanowi przedmiot postępowania wyjaśniającego Komisji, oparty jest szczególnie na art. 18 ust. 3 i 4 oraz na art. 22 i 24 rozporządzenia. Chociaż rozporządzenie weszło w życie podczas postępowania wyjaśniającego, władze słoweńskie w piśmie z dnia 17 maja 2005 r. potwierdziły, że art. 18 ust. 4 oraz art. 23 i 24 będą stosowane dopiero po ostatecznym zatwierdzeniu przez Komisję. W ten sposób wypełniły one w odniesieniu do tych artykułów swoje zobowiązania zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu WE oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.
- (35) Jednak środek polegający na zwrocie podatku, badany przez Komisję w ramach postępowania wyjaśniającego, opierać się może również na art. 18 ust. 3 i na art. 22 rozporządzenia. Władze słoweńskie są zdania⁽¹²⁾, że artykuły te zgodnie z decyzją Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego były zgodne z traktatem WE, dlatego nie wstrzymały ich wejścia w życie do momentu ostatecznego zatwierdzenia przez Komisję. Z tego względu artykuły te obowiązują od dnia 1 maja 2005 r., co stanowi naruszenie art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

2.1 Istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE

- (36) Komisja jest zdania, że zmiany wprowadzone przez władze słoweńskie w odniesieniu do środka dotyczącego ulg podatkowych po decyzji Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w żaden sposób nie wpływają na jego ocenę, która została zawarta w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie istnienia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Dlatego w omawianym przypadku środek podlegający ocenie stanowi zdaniem Komisji pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

2.2 Zgodność pomocy z traktatem WE

- (37) Komisja stwierdza, że władze słoweńskie oparły program na wytycznych w sprawie ochrony środowiska oraz na dyrektywie w sprawie opodatkowania energii.

Zgodność z wytycznymi w sprawie ochrony środowiska

- (38) Komisja ocenia szczególnie zgodność środka z pkt 51.2 oraz pkt 51.1 lit. b) akapit pierwszy wytycznych w sprawie ochrony środowiska. Słoweński system opodatkowania emisji CO₂ został wprowadzony w październiku 2002 r. Dlatego postanowienia pkt. 51.1 zgodnie z pkt. 51.2

⁽¹²⁾ Patrz pismo władz słoweńskich z dnia 17 maja 2005 r.

mogą być stosowane tylko wówczas, gdy spełnione są równocześnie oba podane poniżej warunki:

- (a) Przedmiotowy podatek musi wywierać zauważalny pozytywny wpływ w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego. Zgodnie z logiką słoweńskiego systemu podatkowego przedsiębiorstwa emitujące większe ilości dwutlenku węgla płacą wyższe podatki niż przedsiębiorstwa emitujące mniejszą ilość CO₂. Dzięki takiemu systemowi podatkowemu przedsiębiorstwa automatycznie są zachęcane do postępowania w sposób bardziej przyjazny dla środowiska, czyli emitowania mniejszej ilości CO₂. Komisja uważa zatem, że pierwszy warunek z pkt. 51.2 jest spełniony.
- (b) Decyzje w sprawie odstępstw w stosunku do zainteresowanych przedsiębiorstw muszą być podjęte w chwili przyjęcia podatku. Kategorie beneficjentów, które zostały przewidziane w pierwotnym akcie prawnym dotyczącym opodatkowania emisji CO₂ z roku 2002, są znacznie obszerniejsze niż kategorie, które obejmuje podlegające ocenie rozporządzenie. Zmiany zostały wprowadzone z powodu przystąpienia Słowenii do UE i związanych z tym zmian w obowiązującym ustawodawstwie. Komisja uważa, że zmiany te nie miały wpływu na istotę i logikę odstępstw, lecz jedynie zmniejszyły liczbę beneficjentów zgodnie z obowiązującymi przepisami UE.
- (39) Komisja uważa w związku z tym, że również drugi warunek z pkt. 51.2 wytycznych w sprawie ochrony środowiska został spełniony.
- (40) Na podstawie tych stwierdzeń oraz zgodnie z pkt. 51.2 wytycznych w sprawie ochrony środowiska można zastosować wobec środków przepisy pkt. 51.1 przedmiotowych wytycznych.
- (41) Zgodnie z pkt. 51.1 lit.b) akapit pierwszy, w przypadku gdy obniżenie dotyczy podatku wspólnotowego, Komisja może przyznać obniżenie na okres maksymalnie 10 lat, jeśli efektywna kwota zapłacona przez beneficjenta po odliczeniu ulgi jest wyższa niż minimum wspólnotowe.
- (42) Od dnia 1 stycznia 2004 r. dyrektywa w sprawie opodatkowania energii przewiduje jednolity system opodatkowania energii w państwach członkowskich. Zgodnie z art. 4 wymienionej dyrektywy Komisja jest zdania, że słoweński system podatkowy, opierający się na ilości emitowanego przez przedsiębiorstwa CO₂, wprowadza opodatkowanie produktów energetycznych, jak stwierdzono w art. 2 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, a w związku z tym jest objęty zakresem obowiązywania tej dyrektywy. Z tego względu słoweński system podatkowy dotyczy podatku wspólnotowego w rozumieniu pkt. 51.1 lit b) akapit pierwszy wytycznych w sprawie ochrony środowiska.
- (43) Obniżenie stosowane jest wyłącznie w okresie, który nie przekracza pięciu lat i jest tym samym krótszy niż maksymalny czas przewidziany w pkt. 51.1.
- (44) Uwzględniając różne progi podatkowe, które obowiązują w Słowenii dla poszczególnych rodzajów paliw, właściwy próg, który płacony jest przez zakład, zależy od rodzaju surowca wykorzystywanego przez przedsiębiorstwo. Komisja nie może zatem z góry zbadać i zagwarantować przestrzegania w odniesieniu do każdego zakładu minimalnego progu podatkowego, który określony jest w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii. Władze słoweńskie ponownie zobowiązały się w piśmie z dnia 17 maja 2005 r. do zagwarantowania w odniesieniu do obu grup beneficjentów, że podatki, które są przez nie płacone po obniżeniu, nadal leżą powyżej wspólnotowego minimum określonego w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii. Ulgi podatkowe będą przyznawane w formie zwrotów, dzięki czemu właściwy organ krajowy przed dokonaniem wypłaty może zbadać w przypadku każdego zakładu, czy najniższa stawka jest zgodna z przepisami wytycznych.
- (45) Komisja uwzględni również zmniejszenie ulg podatkowych, które corocznie prowadzi do wyraźnie niższych stawek ulg.
- (46) Na podstawie wyżej opisanego sposobu postępowania władz słoweńskich Komisja stwierdza, że spełniony jest warunek określony w pkt. 51.1 .lit. b) akapit pierwszy, zgodnie z którym efektywna kwota płacona przez beneficjentów po odliczeniu ulgi musi być wyższa niż minimum wspólnotowe.
- (47) Tym samym warunki określone w pkt. 51.1 lit. b) akapit pierwszy wytycznych w sprawie ochrony środowiska są spełnione dla obu grup beneficjentów.

Zgodność z dyrektywą w sprawie opodatkowania energii

- (48) Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii stanowi w art. 17 ust. 1, że państwa członkowskie mogą przyznawać ulgi podatkowe – nawet jeśli minimalne poziomy opodatkowania są przestrzegane – wyłącznie wtedy, jeśli chodzi o działalność energochłonną lub jeśli beneficjent zawarł szczególne porozumienie służące celom dotyczącym ochrony środowiska lub podlega systemowi handlu przydziałami emisji.
- (49) Beneficjenci objęci art. 18 ust. 3 rozporządzenia muszą uczestniczyć w unijnym systemie handlu przydziałami emisji zgodnie z dyrektywą w sprawie handlu przydziałami emisji⁽¹³⁾, jeśli chcą mieć prawo do ulg.
- (50) Beneficjenci objęci art. 18 ust. 4 muszą zawrzeć dobrowolne porozumienia służące osiągnięciu celów dotyczących ochrony środowiska, jeśli chcą mieć prawo do ulg. Celem dotyczącym ochrony środowiska, który beneficjenci muszą osiągnąć w ramach porozumień, jest zmniejszenie emisji CO₂ o 2,5 % do końca roku 2008, w stosunku do okresu odniesienia (1999-2002).

⁽¹³⁾ Patrz przypis 3 powyżej.

(51) Na podstawie tych stwierdzeń Komisja jest zdania, że obie kategorie ulg podatkowych są zgodne z postanowieniami dyrektywy w sprawie opodatkowania energii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki dotyczące ulg podatkowych, przewidziane w obowiązującym od dnia 1 maja 2005 r. słoweńskim rozporządzeniu o podatku od emisji dwutlenku węgla, są zgodne z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja dotyczy ulg podatkowych, które zostały przyznane na podstawie rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowenii.

Bruksela, dnia 23 listopada 2005 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji